

Sygn. akt I ACa 681/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Zbigniew Grzywaczewski
Sędzia:	SA Ewa Lauber-Drzazga (spr.)
Sędzia:	SA Ewa Popek
Protokolant	sekr. sądowy Maciej Mazuryk

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2014 r. w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa Spółdzielni (...) z siedzibą w K.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 12 czerwca 2013 r. sygn. akt IX GC 221/11

I. oddala apelację;

II. zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. na rzecz powódki Spółdzielni (...) z siedzibą w K. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

I ACa 681/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 12 czerwca 2013r. Sąd Okręgowy w Lublinie zasądził od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. na rzecz powódki Spółdzielni (...) z siedzibą w K. kwotę 126.073,64zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

Wyrok Sądu Okręgowego został oparty na następujących ustaleniach:

Strony łączyła ustna umowa przedmiotem której była sprzedaż przez powodową Spółdzielnię pozwanej Spółce pieczarek przeznaczonych na eksport. Pozwana złożyła zamówienie na 33 palety w skrzynkach plastikowych po 3 kg pieczarek klasy I. odbiór pieczarek odbywał się przy ich załadunku z magazynu powódki na środek transportu podstawiony przez pozwaną.

Pierwsza partia pieczarek została wydana do przewozu w dniu(...). Odbiór drugiej partii pieczarek nastąpił w dniu (...). Przy wydaniu została przeprowadzona kontrola fitosanitarna, po której pieczarki załadowano na samochód.

Podczas transportu pieczarek do S. w R. naczepa była otwierana jeden raz w M. w Urzędzie Celnym. Do kontrahenta w R. pieczarki zostały dostarczone w dniu (...). Na miejscu rozładunku pieczarki były wyjmowane partiami i sprzedawane. Chłodnia podczas rozładunku, który trwał do (...), była wielokrotnie otwierana. Ostatnie palety rozładowano w dniu(...). i wówczas pieczarki nie nadawały się już do sprzedaży.

W dniu(...) zostały sporządzone trzy protokoły rozładunku stwierdzające złą jakość dostarczonych pieczarek.

W piśmie z tej samej daty przedstawiciel pozwanej Spółki informował powódkę o zamiarze sprzedaży pieczarek złej jakości z propozycją późniejszego rozliczenia transakcji. Do kolejnego pisma z (...). pozwana dołączyła wyliczenie reklamacji.

Za pierwszą partię pieczarek powódka wystawiła fakturę nr (...) z (...). na kwotę 87.261,85zł ,z której pozwana zapłaciła kwotę 50.000zł, za drugą partię fakturę nr (...) z (...). na kwotę 88.811,79zł. z której pozwana w ogóle nie uregulowała należności.

Pozwana domagała się obniżenia ceny do kwoty 27.610,07zł z uwagi na wady pieczarek oraz zgłaszała roszczenia odszkodowawcze w kwocie 16.189,15zł za szkodę związaną z przewozem i opłatami celnymi oraz w kwocie 29.316,51zł stanowiącej równowartość tej partii towaru którego nie można było zbyć, łącznie określiła swoje roszczenia na kwotę 73.115,73zł.

Strony prowadziły korespondencję w celu ugodowego załatwienia sprawy. W wyniku uzgodnień powódka wystawiła fakturę korygującą do faktury obejmującej należność za drugą partię pieczarek obniżając cenę do kwoty 54.248,04zł. Z uwagi na nie dotrzymanie przez pozwaną terminu płatności powódka wystąpiła z niniejszym sporem domagając się zasądzenia reszty należności za pierwszą partię pieczarek w kwocie 37.261,85zł i całej należności za drugą w kwocie 88.811,79zł.

W ocenie Sądu Okręgowego powództwo jest zasadne.

Zgodnie z art. 559 kc sprzedawca nie jest odpowiedzialny z tytułu rękojmi za wady fizyczne, które powstały po przejściu niebezpieczeństwa na kupującego, chyba że wady wynikły z przyczyny tkwiącej już poprzednio w rzeczy sprzedanej.

W chwili wydania pieczarek przewoźnikowi były one dobrej jakości. Można przyjąć, iż w dniu (...). pieczarki były zepsute jednakże fakt ten należy łączyć z ich niewłaściwym przechowywaniem po odbiorze, wielokrotnym otwieraniem chłodni podczas rozładunku, który trwał od (...). brak zatem podstaw do przyjęcia, iż pieczarki miały wady fizyczne w rozumieniu art. 556 § 1 kc. Pozwana ponadto utraciła uprawnienia z tytułu rękojmi albowiem nie zbadła towaru przy jego odbiorze i nie zawiadomiła powódki o wadach niezwłocznie (art. 563 § 2 kc).

Z uwagi na to, iż pozwana nie wykazała iż pieczarki były wadliwe nie zachodzi również odpowiedzialność odszkodowawcza powódki za nienależyte wykonanie umowy (art. 471 kc).

Skoro zatem powódka wykonała umowę jest uprawniona do żądania zapłaty ceny za sprzedany towar (art. 535 kc).

Od tego wyroku pozwana złożyła apelację zarzucając:

- naruszenie art. 471 kc, art. 567 § 1 i 2, art. 69 kc, art. 70 § 1 kc, art. 278 § 1 kpc w zw. z art. 217 § 3 kpc, art. 233§ 1 kpc w zw. z art., 245 kpc oraz w zw. z art. 299 kpc, art. 6 kc, art. 227 kpc oraz art. 232 kpc;

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia;

- naruszenie art. 479¹⁴ § 2 kpc w zw. z art. 217 § 1 kpc oraz art. 214 § 1 kpc w zw. z art. 214¹ § kpc w zw. z art. 299 kpc i art. 302 kpc co skutkowało nieważnością postępowania.

Wskazując na powyższe pozwana wносиła o uchylenie zaskarżonego wyroku, zniesienie postępowania dotkniętego nieważnością i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Wbrew zarzutom apelacji brak jest podstaw do przyjęcia, iż zachodzi nieważność postępowania.

Fakt, iż pełnomocnikowi pozwanej doręczono odpis pisma procesowego powódki z 6 czerwca 2013r. na rozprawie w dniu 7 czerwca 2013r. nie oznacza, iż strona pozwana została pozbawiona możliwości obrony swoich praw (art.379 pkt 5 kpc). Pismo to stanowiło jedynie podsumowanie przeprowadzonych dowodów i wnioski powódki w tym zakresie. Zarzucając brak możliwości zapoznania się z jego treścią i powołania nowych twierdzeń, zarzutów i zgłoszenia dalszych wniosków dowodowych pozwany nie wskazuje w apelacji jakie miałyby to być nowe twierdzenia, zarzuty i wnioski dowodowe, potrzeba powołania których powstała dopiero w związku z treścią tego pisma.

Również nieodroczenie przez Sąd rozprawy w dniu 7 czerwca 2013r. z uwagi na nieobecność Prezesa Zarządu pozwanej Spółki J. R. nie pozbawił pozwanej możliwości obrony jej praw. J. R. został wezwany do osobistego stawiennictwa na rozprawie w dniu 7 czerwca 2013r. pod rygorem pominięcia jego zeznań w przypadku nieobecności. W piśmie z 7 czerwca 2013r. J. R. wnosił o odroczenie rozprawy, usprawiedliwiając swoją nieobecność chorobą, czego jednak nie udokumentował zaświadczeniem lekarskim. Zaświadczenie takie przesłał dopiero przy piśmie, które wpłynęło do Sądu Okręgowego 26 czerwca 2013r, a zatem po wydaniu zaskarżonego wyroku. Sąd Okręgowy nie miał zatem podstaw do odroczenia rozprawy jaka odbyła się 7 czerwca 2013r. (art. 214 § 1 kpc) i zasadnie pominął dowód z przesłuchania strony pozwanej wobec nieusprawiedliwionego niestawiennictwa (art. 302 § 1 kpc).

Pozostałe zarzuty apelacji również nie znajdują uzasadnienia. Co do pierwszej partii pieczarek odebranej w dniu(...). pozwana nie miała żadnych zastrzeżeń, a zatem powinna zapłacić całą należność z faktury nr (...), co zresztą sama przyznała w odpowiedzi na pozew stwierdzając, iż do zapłaty z tej faktury pozostaje dochodzona przez powódkę kwota 37.261,85zł.

Sąd Apelacyjny podziela natomiast stanowisko Sądu Okręgowego, iż pozwana nie udowodniła, aby pieczarki z drugiej dostawy odebrane od powódki w dniu (...). istotnie były wadliwe.

Pieczarki zostały wydane do przewozu w stanie dobrym o czym świadczy protokół kontroli Wojewódzkiego Inspektoratu (...) sporządzony (...) przy załadunku na środek transportu.

Na miejscu odbioru pieczarek w R. nie została sporządzona prawidłowa dokumentacja odbiorcza. Wszystkie protokoły stwierdzające złą jakość pieczarek pochodzą z (...). podczas gdy samochód przybył na miejsce i rozpoczęto rozładunek już (...). Brak dokumentacji odbiorczej sporządzonej bezpośrednio po otwarciu samochodu uniemożliwia ustalenie co było przyczyną zepsucia pieczarek. Biorąc pod uwagę, iż odbiorca nie miał chłodni do przechowania pieczarek i sprzedaż odbywała się bezpośrednio z samochodu, który wielokrotnie otwierano i wpuszczano do środka klientów, nie można wykluczyć, iż pieczarki zepsuły się nie dlatego, że były wadliwe, ale z powodu nieprawidłowego przechowywania ich już po odbiorze na miejscu przeznaczenia. W tej sytuacji twierdzenia pozwanej, iż grzyby nie spełniały warunków zamówienia, były nieświeże, miały liczne ciemne przebarwienia w kolorze brązowym. 66% odpowiadało II klasie jakości, a 34% nie odpowiadało nawet II klasie nie zostały udowodnione. Jakość towaru nie mogła być sprawdzona wizualnie, jak to wynika z treści protokołu rozładunku skoro w dacie jego sporządzenia część pieczarek została już sprzedana, a część była zepsuta. Podobnie przedstawiciel pozwanej S. P. nie miał żadnej bezpośredniej wiedzy

odnośnie jakości pieczarek albowiem jak wynika z jego zeznań przybył on do S. już po tym jak samochód, który dostarczył pieczarki odjechał.

Ustaleń protokołów rozładunku nie potwierdzają również zeznania świadków. Kierowca przewoźnika W. K. zeznał, że kiedy odbiorca po raz pierwszy otworzył chłodnię pieczarki wyglądały bardzo dobrze natomiast jego oświadczenie z (...) o jakości grzybów (30% przestarzałe) dotyczyło końcowej partii ośmiu palet. Świadkowie A. O. i A. O. (1) zeznali, że jak otworzono samochód pierwszego dnia po przybyciu stwierdzono, że na pieczarkach są czarne plamy, i w ogóle ich nie sprzedawano, bo były zepsute.

Te wszystkie sprzeczności jak również to, że protokoły rozładunku zostały sporządzone piątego dnia po odbiorze i otwarciu samochodu nie pozwalają na uznanie zawartych w nich ustaleń za wiarygodne.

Należy stwierdzić, iż akty staranności nie tylko nie zostały dochowane przy rozładunku pieczarek, ale również nie zawiadomiono powódki niezwłocznie o wadach w konsekwencji czego pozwana utraciła uprawnienia z tytułu rękojmi (art. 563§ 2 kc).

Twierdzenie pozwanej, iż zawiadomiła powódkę o wadach telefonicznie nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym sprawy. Powódka temu przeczy natomiast pismo pozwanej z (...). nie stanowi potwierdzenia takiej rozmowy z uwagi na swoją lakoniczność, brak wskazania na czym miałyby polegać zła jakość pieczarek, jakiej ilości towaru dotyczy. Pismo to z tych samych przyczyn nie może być uznane za reklamację. Niezależnie zresztą od tego, czy niezwłoczne zawiadomienie miało miejsce jest to bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszego sporu skoro pozwana nie legitymuje się dowodami potwierdzającymi wadliwość towaru, a tym samym zasadność reklamacji.

Sąd Okręgowy, wbrew zarzutom apelacji, nie naruszył art. 471kc. Ciężar dowodu, że nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności za które powódka nie ponosi odpowiedzialności istotnie spoczywałby na Spółdzielni ale jedynie w przypadku gdyby pozwana wykazała, że zobowiązanie zostało wykonane nienależycie tj., że sprzedane pieczarki były wadliwe. Jak wskazano wyżej pozwana dowodu takiego nie przeprowadziła.

Sąd Okręgowy zasadnie również oddalił wnioski pozwanej o dopuszczenie dowodów z opinii biegłych.

Pierwszy biegły miał się wypowiedzieć na okoliczność o jaki procent (i o jaką wartość) obniżona została wartość dostarczonych przez powoda pieczarek, jaka jest różnica w cenie świeżej pieczarki pierwszej klasy, a pieczarki dostarczonej przez powoda w klasie II i pozostałej części stanowiącej towar pozaklasowy.

Z uwagi na to, iż pozwany nie zabezpieczył prawidłowej dokumentacji odbiorczej brak było materiału w oparciu o który biegły miałby dokonać takich ustaleń.

Drugi biegły z zakresu rachunkowości miał być powołany na okoliczność ustalenia stanu rozrachunku stron oraz wysokości i wzajemnej wymagalności zobowiązań z uwzględnieniem zaksięgowania faktury korygującej. Przeprowadzanie takiego dowodu było zbędne.

Należy zauważyć, iż pozwana przedstawiając wysokość swoich roszczeń nie wykazała aby złożyła powódce oświadczenie o potrąceniu stosownie do art. 499 kc, jak też nie zgłosiła procesowego zarzutu potrącenia. Wprawdzie w odpowiedzi na pozew powołuje się na swoje pismo z 21 czerwca 2011r. zawierające oświadczenie o potrąceniu roszczenia odszkodowawczego, ale pisma tego nie złożyła.

Niezrozumiałe są wywody pozwanej dotyczące naruszenia art.69 kc i 70 § 1 kc. Pozwana bowiem nie wskazuje jakie znaczenie z punktu widzenia praw i obowiązków stron, miałyby przyjęcie, że sprzedaż pieczarek odbywała się na warunkach umowy, której projekt przesłała powódce. W ocenie Sądu Apelacyjnego okoliczność, czy strony wiązała pisemna czy ustna umowa jest nieistotny.

Sąd Apelacyjny oddalił wnioski dowodowe pozwanej zawarte w piśmie procesowym, które wpłynęło 29 stycznia 2014r., jako spóźnione (art. 381 kpc). Złożone świadectwo CIS pochodzi z (...). Przekonanie pozwanej, iż wcześniejsze złożenie

tego świadectwa było zbędne nie usprawiedliwia niezłożenia go przed Sądem Okręgowym, zaś dopuszczenie dowodu z pozostałych świadectw złożonych jedynie jako przykładowych jest w tej sytuacji zbędne.

Z tych względów i na podstawie art. 385 kpc i art. 108 § 1 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.